

CON GÁI, CON TRAI VÀ CON NGỰA TRẮNG

Có một chàng trai tên Roger quen một cô gái tên Elaine. Chàng trai mời cô gái đi xem phim, cô đồng ý, và họ cùng đi rất vui vẻ. Rồi một lần chàng trai mời cô gái đi ăn tối, và một lần nữa họ lại cùng đi rất vui vẻ. Họ gặp nhau khá thường xuyên, và chẳng bao lâu sau thì họ luôn đi cùng nhau.

Thế rồi một buổi tối, khi Roger lái xe chở Elaine về nhà, một ý nghĩ chợt nảy ra trong đầu Elaine. Và, ko suy nghĩ lâu lắm, cô nói: "Anh có nhận ra rằng, đến tối nay thì chúng ta đã quen nhau được đúng sáu tháng ko?"

Sự im lặng kéo dài trong xe ô tô.

Đối với Elaine, sự im lặng quả là đáng sợ. Cô nghĩ: "Trời, có lẽ mình nói thế làm phiền anh ấy. Có thể anh ấy đang sợ rằng buộc; anh ấy nghĩ mình đang cố trói buộc anh ấy, mà anh ấy ko muốn thế".

Roger nghĩ: "Trời, sáu tháng!".

Elaine nghĩ: "Nhưng bản thân mình cũng ko biết là mình nói thế để làm gì. Mình đang muốn tự do cơ mà. Như thế này chẳng tốt hay sao? Mình đã biết rõ anh ấy đâu nào?!".

Roger nghĩ: "Thế tức là... xem nào... Mình quen cô ấy từ tháng hai, đó chính là khi mình mới mua cái ô tô này. Thế tức là... để mình xem công -tơ-mét cái đã... Chà! Mình đã quá hạn để đi thay dầu rồi!"

Elaine nghĩ: "Anh ấy đang buồn kìa! Mình thấy rõ mà! Hay là mình sai? Có thể anh ấy tế nhị và hơi nhút nhát? Đúng rồi! Đó là lý do anh ấy ngại nói ra những lời hoa mỹ chẳng?! Chắc anh ấy sợ mình từ chối!".

Roger nghĩ: "Và mình cũng phải bảo bọn họ xem xét lại bộ truyền

lực của xe nữa! Mình chẳng thèm quan tâm những kẻ ngốc nghếch ở chỗ bán xe nói gì. Thế nào họ cũng đổ tại thời tiết lạnh cho mà xem. Thời tiết lạnh cái gì chứ? Thế mà mình đã trả cho những kẻ ăn cướp ấy cả nghìn dollar!"

Elaine nghĩ: "Anh ấy đang giận. Mình ko trách anh ấy. Nếu là anh ấy thì mình cũng giận ấy chứ! Lỗi tại mình, tự nhiên làm anh ấy khó xử!"

Roger nghĩ: "Thế nào họ cũng nói là chỉ bảo hành ba tháng thôi cho mà xem! Đồ đáng ghét!"

Elaine nghĩ: "Có thể mình cứ hay lý tưởng hóa, cứ chờ một chàng hoàng tử cưỡi trên con ngựa trắng cơ, trong khi mình lại quen biết một người hoàn hảo như anh ấy, người mà mình thực sự tin tưởng được. Chắc anh ấy đang lúng túng vì một kẻ cứ tự đề cao, một con bé học trung học mà còn hay mơ mộng viễn vông như mình!"

Roger nghĩ: "Bảo hành à? Bọn họ cần bảo hành chứ gì? Rồi mình sẽ nói cho họ biết thế nào là bảo hành!"

- Roger! - Bỗng Elaine nói to.

- Gì cơ? - Roger giật mình.

- Anh đừng tự hành hạ mình nữa! - Elaine nói, bắt đầu rom róm nóc mắt - Có lẽ em ko nên... Trời ơi, em cảm thấy... (Elaine khóc òa lên)

- Gì cơ? - Roger ngạc nhiên.

- Em thật ngốc - Elaine sụt sịt - Em muốn nói là, em biết ko có chàng hoàng tử nào, cũng ko có con ngựa trắng nào...

- Ko có ngựa? - Roger ngạc nhiên.

- Anh nghĩ em thật ngu ngốc, đúng ko? - Elaine hỏi.

- Ko! - Roger đáp, rất hãnh diện vì cuối cùng cũng có cơ hội tìm được câu trả lời đúng.

- Chỉ là vì... em... cần có thời gian... - Elaine vẫn sụt sịt.

Roger ngừng lại trong mười lăm giây, cố nghĩ thật nhanh để tìm một câu trả lời "an toàn" cho Elaine khỏi khóc. Cuối cùng, Roger tìm được một câu trả lời mà anh ta nghĩ hợp lý.

- Đúng! - Roger nói.

Elaine cực kì xúc động kêu lên:

- Ôi, Roger, anh thực sự cảm thấy thế nào?

- Như thế nào? - Roger hỏi.

- Về thời gian ấy!

- O, đúng!

Elaine nhìn thẳng vào Roger, làm Roger cực kì lo lắng về việc Elaine sẽ nói gì tiếp nữa, đặc biệt là nếu như chuyện đó có liên quan đến con ngựa trắng. Cuối cùng, Elaine nói:

- Cảm ơn Roger!

- O, cảm ơn! - Roger cũng nói.

Roger chở Elaine về nhà cô. Elaine rất xúc động và khóc suốt.

Còn khi Roger về nhà mình, anh ta đi tìm một miếng bánh mì, bật tivi, và ngay lập tức chìm đắm vào trận bóng giữa hai câu lạc bộ Anh mà anh ta chưa hề biết tên. Roger cũng nhận thấy có chuyện gì hơi to lớn vừa xảy ra, nhưng anh ta lại ko chắc chắn là chuyện gì, nên anh ta nghĩ tốt hơn hết là chẳng cần nghĩ về nó nữa.

Hôm sau, Elaine gọi điện cho cô bạn thân nhất. Họ nói về tình trạng của Elaine trong suốt sáu tiếng, phân tích từng chi tiết, từng từ, từng biểu hiện một. Họ nói về đề tài đó trong nhiều ngày, có thể là nhiều tuần, nhưng vẫn chẳng bao giờ rút ra một kết luận nào cả, mà cũng chẳng thấy nhàm chán gì hết!

Trong khi đó, Roger, một lần đang chơi bóng đá với một anh bạn, là người đã giới thiệu Elaine cho Roger, đã dừng lại và hỏi anh bạn kia:

- Này có phải Elaine đã từng có một con ngựa trắng ko?

Và đó là sự khác nhau giữa con trai và con gái! Con trai là những kẻ cực kì đơn giản!